

З пісень бідака

Янка Купала

На світі жити
Все важче й важче,
Переробити
Долю на краще
Важко мені.
Молодість, радість —
Все потаємці
Я склав навіки
Глибоко в серці —
На самім дні.
Чорного хліба,
Хліба шукаю.
Ходити мушу
З краю до краю —
Горе - не путь.
Та коли потом
Хліб я добуду, —
Вирвуть сильніші,
І, як прибуду,
Геть проженуть.
В праці кривавій
Змучив я душу,
Світ цей лукавий,
Де жити мушу, —
Ніби тюрма.
Гляну - а скільки ж
Хаток і поля!
Де ж моє місце?
Де моя доля?
Ніде нема.

1906